

Hyvä kysymys: Jos kerran *para mí* on *minulle* tai *Este vino es para ti* on *Tämä viini on sinulle*, eikö voi sanoa *Escribe para mí*, jos tarkoitetaan *Hän kirjoittaa minulle*? No ei voi, koska *escribir*-verbi ei järjesty espanjassa prepositiolla vaan datiivilla, ja *ser*-verbi taas puolestaan järjestyv (yleensä) prepositiolla eikä datiivilla.

Akkusatiivipronominit (kirjan sivut 132–133)

Akkusatiivipronomineja käytetään akkusatiivilla järjestyvien verbien kanssa ja ne vastaavat kysymyksiin *ketä, keitä, kenet, minkä, mitä ja mitkä*. Espanjan akkusatiivipronominit (= suoran objektin pronominit) ovat seuraavat:

1. me	minua, minut
2. te	sinua, sinut
3. lo, la	häntä, hänet; sitä, sen; Teitä, Teidät
1. nos	meitä, meidät
2. os	teidä, teidät
3. los, las	heitä, heidät; niitä, ne; Teitä, Teidät

Akkusatiivipronominit ovat tismalleen samat kuin datiivipronominit, vain kolmansissa persoonissa on ero. Jos lauseessa on yksi taipuva verbi, pronomini tulee ennen sitä (aivan kuten datiiviverbienkin kanssa):

	sananmukaisesti:	suomessa kuitenkin yleensä näin:
¿ Me quieres?	Minua rakastatko?	Rakastatko minua?
Te veo.	Sinut näen.	Näen sinut.
Lo creo.	Häntä uskon.	Uskon häntä (sen, Teitä).
Nos comprenden.	Meitä ymmärtävät.	He ymmärtävät meitä.
Os vemos.	Teidät näemme	Näemme teidät.
Los quieren.	Heitä rakastavat.	He rakastavat heitä (niitä, Teitä).

Edellisistä on subjektipronomit jätetty pois. Täydellisinä espanjankieliset lauseet olisivat olleet:

¿Tú me quieres?	Sinä minua rakastatko?
Yo te veo.	Minä sinut näen.
Yo lo creo.	Minä häntä uskon.
Ellos nos comprenden.	He meitä ymmärtävät.
Nosotros os vemos.	Me teidät näemme.
Ellos los quieren.	He heitä rakastavat.

Espanja (+ ranska) on objektipronominien osalta niin sanottu SOV-kieli (subjekti - objekti - verbi) kun taas suomi (+ englanti + ruotsi + saksa) on SVO-kieli (subjekti - verbi - objekti).

SOV	SVO
(Yo) <i>te</i> quiero.	Minä rakastan <i>sinua</i> .
Je <i>t'</i> aime.	I love <i>you</i> .
	Jag älskar <i>dig</i> .
	Ich liebe <i>dich</i> .

Lisää pronominin sijoituksesta ja kieltosanasta

Jos lauseessa on kaksi verbiä, ensimmäinen verbi on aina *taipuva apuverbi* (tai *apuverbin kaltainen verbi*) ja toinen verbi on perusmuodossa (infinitiivissä) oleva verbi. Tällaisissa tapauksissa akkusatiivipronomini voi olla joko a) ennen *taipuvaa verbiä*, kuten edellä, tai b) perusmuodon jälkeen yhteen kirjoitettuna siihen.

	a)	<i>tai</i>	b)
Voy a hacer el ejercicio. Teen harjoituksen.	Lo voy a hacer. Teen sen.		Voy a <u>hacerlo</u> . Teen sen.
¿Puedes ayudar a mamá? Voitko auttaa äitiä?	¿La <i>puedes</i> ayudar? Voitko auttaa häntä?		¿Puedes <u>ayudarla</u> ? Voitko auttaa häntä?
Queremos pedir una pizza. Haluamme tilata pizzan.	La <i>queremos</i> pedir. Haluamme tilata sen.		Queremos <u>pedirla</u> . Haluamme tilata sen.
Tienen que pagar las cuentas. Heidän täytyy maksaa laskut.	Las <i>tienen que</i> pagar. Heidän täytyy maksaa ne.		Tienen que <u>pagarlas</u> . Heidän täytyy maksaa ne.

Se, että pronomini voi olla kahdessa paikassa, ei oikeastaan ole yhtään kummallista. Kyllä suomessakin pronomini voidaan laittaa eri paikkoihin, tosin silloin sitä korostetaan eri tavoin. Vrt: *Sen haluamme tilata.* – *Haluamme sen tilata.* – *Haluamme tilata sen.* Espanjassa pronomini voidaan laittaa kuitenkin vain kahteen paikkaan.

Kieltosana **no** on ennen taipuvaa verbiä. Jos akkusatiivipronomini laitetaan ennen taipuvaa verbiä, järjestys on *no + pronomini + taipuva verbi*:

No voy a hacer el ejercicio. En tee harjoitusta.	No lo voy a hacer. En tee sitä.	No voy a hacerlo. En tee sitä.
¿ No puedes ayudar a mamá? Etkö voi auttaa äitiä?	¿ No la puedes ayudar? Etkö voi auttaa häntä?	¿ No puedes ayudarla? Etkö voi auttaa häntä?
No queremos pedir una pizza. Emme halua tilata pizaa.	No la queremos pedir. Emme halua tilata sitä.	No queremos pedirla. Emme halua tilata sitä.
No tienen que pagar las cuentas. Heidän ei tarvitse maksaa laskuja.	No las tienen que pagar. Heidän ei tarvitse maksaa niitä.	No tienen que pagarlas. Heidän ei tarvitse maksaa niitä.

Jos lauseessa on mukana subjektipronomini – jota siis yleensä ei laiteta lauseeseen – se on kuitenkin aina aivan ensimmäisenä, jopa ennen kieltosanaa:

Yo no voy a hacer el ejercicio. Minä en tee harjoitusta.	Yo no lo voy a hacer. Minä en tee sitä.	Yo no voy a hacerlo. Minä en tee sitä.
¿Tú no puedes ayudar a mamá? Etkö sinä voi auttaa äitiä?	¿Tú no la <i>puedes</i> ayudar? Etkö sinä voi auttaa häntä?	Nosotros no queremos pedirla. Me emme halua tilata sitä.

Kappaleen 9 teksteissä esiintyy muutama refleksiiviverbi, joiden käyttöön emme tässä vaiheessa puutu sen kummemmin. Opettelemme vain seuraavanlaisia fraaseja:

Entonces me lo llevo. Me pruebo los dos pantalones.	Siinä tapauksessa otan sen. Kokeilen molempia housuja.
--	---